

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 2. juni 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 368 (BEU alm. del), som hermed endeligt besvares. Beskæftigelsesudvalget har modtaget en foreløbig besvarelse på spørgsmålet.

30. juni 2014

J.nr. 2014 - 4436

Spørgsmål nr. 368:

”I forlængelse af samråd d.d. om DONG Energy projektet i Fredericia, jf. BEU alm. del samrådsspørgsmål AE, bedes ministeren oplyse følgende: Det pågældende olie separationsanlæg i Fredericia er efter udbud blevet tildelt det amerikanske selskab CB&I. Det er en del af CB&I’s egne standardudbudsbetingelser at kræve eventuelle voldgifter afgjort ved amerikanske domstole. Dette afviger fra danske standardbetingelser (AB92) og har muligvis medvirket til, at nogle danske virksomheder har afstået fra at afgive tilbud. Ministeren bedes på denne baggrund oplyse, om det er sædvanligt og i overensstemmelse med dansk ret, at tvistigheder vedrørende et projekt i Danmark afgøres i udlandet, fx i USA?”

Endeligt svar:

Jeg har indhentet bidrag til besvarelsen af spørgsmål nr. 368 (BEU alm. del.) hos Klima, Energi og Bygningsministeriet og Justitsministeriet:

Klima-, energi- og bygningsministeriet har i den anledning fremsendt følgende bidrag om AB92:

”AB 92 (Almindelige betingelser for arbejder og leverancer i bygge- og anlægsvirksomhed) er standardaftalevilkår for entreprisarbejder, og er et privatretligt dokument udarbejdet af byggeriets parter. AB 92 indeholder bl.a. bestemmelser om ansvar, tid, betaling og værneting. AB 92 finder kun anvendelse i det omfang, det er aftalt mellem parterne til en entreprisafale. AB 92 anvendes ved størstedelen af alle byggerier i Danmark. Parterne kan vælge at aftale fravigelser til AB 92, og dette sker i vidt omfang i praksis.”

Justitsministeriet har fremsendt følgende bidrag:

”Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at det bl.a. vedrører muligheden for i civile sager at indgå aftaler om, ved hvilket værneting en sag skal afgøres, eller aftaler om, at en sag skal afgøres ved voldgift.

Justitsministeriet kan i den forbindelse generelt oplyse, at parter har mulighed for at indgå aftaler om, ved hvilket værneting en sag skal behandles, herunder at sagen skal behandles ved en udenlandsk domstol.

Efter retsplejelovens § 245, stk. 1, kan parterne således aftale, ved hvilken af flere ligeartede retter en sag skal afgøres. I sager om forbrugeraftaler er en forudgående aftale om værneting ikke bindende for forbrugeren, jf. retsplejelovens § 245, stk. 2.

Retsplejelovens § 247, stk. 1, 1. pkt., fastsætter, at i sager, der er omfattet af en international overenskomst, som er gennemført i dansk ret ved lov om EF-domskonventionen m.v. eller lov om Bruxelles I-forordningen m.v., herunder ved bekendtgørelse i medfør af de nævnte love, anvendes overenskomstens værnetingsregler.

Bruxelles I-forordningen finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område, uanset domsmyndighedens art, jf. forordningens artikel 1, 1. pkt. Den nærmere afgrænsning af forordningens anvendelsesområde er fastlagt i forordningens artikel 1, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2.

Det følger af forordningens artikel 23, stk. 1, 1. pkt., at såfremt parterne i tilfælde, hvor mindst en af dem har bopæl på en medlemsstats område, har aftalt, at en ret eller retterne i en medlemsstat skal være kompetente til at påkende allerede opståede tvister eller fremtidige tvister i anledning af et bestemt retsforhold, er denne ret eller retterne i den pågældende medlemsstat kompetente. Medmindre parterne har aftalt andet, er denne ret eller disse retter enekompetente, jf. forordningens artikel 23, stk. 1, 2. pkt. Artikel 23, stk. 1, litra a-c, fastlægger en række krav til udformningen af værnetingsaftaler, herunder at aftalen skal være indgået skriftligt eller mundtligt med skriftlig bekræftelse, jf. stk. 1, litra a.

Det bemærkes, at ovennævnte forordning erstattes af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (omarbejdet Bruxelles I-forordning), som er gennemført ved lov nr. 518 af 28. maj 2013. Den omarbejdede Bruxelles I-forordning finder anvendelse i sager, som er anlagt den 10. januar 2015 eller senere, jf. lovens § 3, stk. 2.

Det kan desuden oplyses, at parter har mulighed for at aftale, at en sag skal afgøres ved voldgift. Reglerne om adgangen til at lade sager afgøre ved voldgift som alternativ til domstolsbehandling findes i voldgiftsloven.

Efter voldgiftslovens § 1, stk. 1, gælder loven for voldgift, herunder international voldgift, der finder sted her i landet. Reglerne i voldgiftslovens § 4, kapitel 2, § 16, stk. 4, 2. pkt., og § 27, stk. 1, finder imidlertid også anvendelse på voldgift, der finder sted i udlandet, og når det endnu ikke er fastlagt, hvor voldgiften skal finde sted, jf. voldgiftslovens § 1, stk. 2. Efter voldgiftslovens § 1, stk. 4, finder lovens kapitel 9 også anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af voldgiftskendelser, der er afsagt i udlandet.

Efter voldgiftslovens § 4 har domstolene ingen kompetence i tvister, som skal afgøres ved voldgift, ud over, hvad der følger af denne lov.

Voldgiftslovens kapitel 2 indeholder bl.a. følgende regler om muligheden for at indgå voldgiftsaftaler:

Efter voldgiftslovens § 6 kan tvister i retsforhold, som parterne har fri rådgivning over, afgøres ved voldgift, medmindre andet er bestemt.

Efter voldgiftslovens § 7, stk. 1, kan parterne aftale voldgift for allerede opståede tvister eller fremtidige tvister i anledning af et bestemt retsforhold i eller uden for kontraktforhold. En voldgiftsaftale kan være en voldgiftsklausul i en kontrakt eller en separat aftale, jf. stk. 1, 2. pkt. Efter lovens § 7, stk. 2, er en voldgiftsaftale i sager om forbrugeraftaler, der er indgået før tvisten opstod, ikke bindende for forbrugeren.

Efter voldgiftslovens § 8, stk. 1, 1. pkt., afvises retssager om tvister, der efter aftale mellem parterne skal afgøres ved voldgift, efter påstand fra domstolene, medmindre voldgiftsaftalen er ugyldig, eller voldgiftsaftalen af andre grunde ikke kan gennemføres. Under en retssag, der er anlagt efter, at tvisten er indbragt for en voldgiftsret, kan domstolene, for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt tvisten hører under voldgiftsrettens kompetence, dog kun tage stilling til, om tvisten efter sin art kan afgøres ved voldgift, jf. voldgiftslovens § 8, stk. 1, 2. pkt.

Herudover følger det af voldgiftslovens § 38, stk. 1, at en voldgiftskendelse, der er afsagt her i landet eller i udlandet, har bindende virkning her i landet og kan tvangsfuldbyrdes efter retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse af domme, jf. dog § 39.

Voldgiftslovens § 39 angiver, under hvilke omstændigheder anerkendelse eller fuldbyrdelse af en voldgiftskendelse, der er afsagt her i landet eller i udlandet, kan nægtes.”

Jeg kan henholde mig til Klima-, Energi- og Bygningsministeriets samt Justitsministeriets oplysninger.

Venlig hilsen

Mette Frederiksen